

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/967/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113205097
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113205097.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľov 1/ J., 2/ H., 3/ H., 4/ A., 5/ H. a 6/ B., všetci právne zastúpení C. proti odporcom 1/ J., právne zastúpený E., 2/ S. a 3/ R., odporcovia 2/, 3/ právne zastúpení E. o určenie neplatnosti právnych úkonov a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie odporcu 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. októbra 2013, č.k. 13C/39/2013-114, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľom 1/ až 6/ sa náhrada trov odvolacieho konania proti odporcovi 1/ **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie z dôvodu späťvzatia návrhu zastavil. Rozhodol o vrátení súdneho poplatku z návrhu na začatie konania navrhovateľom 1/ až 6/ vo výške 490,87 Eur s tým, že upravil zároveň Daňový úrad V., aby po právoplatnosti uznesenia navrhovateľom 1/ až 6/ sumu vo výške 490,87 Eur poukázal. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., nakoľko späťvzatím návrhu na začatie konania navrhovateľ zaviniel zastavenie konania. Uviedol, že odporca 1/ si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 3.076,58 Eur a odporcovia 2/ a 3/ si uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 617,67 Eur. Konštatoval, že výška odmeny právnych zástupcov odporcov bola stanovená v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podľa ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, t. j. vo výške 60,07 Eur za 1 úkon právnej služby. Súd pri stanovení výšky tarifnej odmeny nevychádzal z § 10 ods. 2 vyhlášky, podľa ktorej ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu, pretože je toho názoru, že v súčasnom štádiu konania nie je ustálená hodnota nehnuteľností, ku ktorým navrhovatelia žiadali určiť vlastnícke právo a je neúčelné, aby súd zisťoval hodnotu týchto nehnuteľností na určenie výšky tarifnej odmeny právnych zástupcov účastníkov, a preto prijal záver, že hodnotu veci možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami a pri stanovení výšky odmeny aplikoval § 11 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky. Súd je taktiež toho názoru, že pri určovaní hodnoty nehnuteľností nemožno vychádzať z kúpnej ceny týchto nehnuteľností, dohodnutej účastníkmi zmluvy v roku 2007, pretože táto nemusí odrážať skutočnú hodnotu uvedenej veci v súčasnosti, resp. nemusí a ani nezohľadňuje vývoj cien nehnuteľností za posledných 6 rokov. Nakoľko navrhovatelia sa domáhali určenia neplatnosti 4 právnych úkonov a určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam súd pri aplikácii § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., podľa ktorej pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach prijal záver, že hodnota základnej sadzby

tarifnej odmeny by mala byť stanovená v sume 140,16 Eur (60,07 Eur + 4 x 1/3 z 60,07). Trovy právneho zastúpenia odporcov tak pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vo výške stanovenej v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t. j. vo výške 60,07 Eur za 1 úkon, paušálnej náhrady režijných výdavkov, náhrady cestovného a náhrady za stratu času a DPH. Vyčíslil trovy právneho zastúpenia odporcu 1/ tak, že priznal odmenu za 2 úkony právnej služby vo výške 280,32 Eur, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie - vyjadrenie odporcu 1/ k návrhu na začatie konania. Zároveň priznal náhradu režijných výdavkov vo výške 7,81 Eur za každý úkon právnej služby v roku 2013, t. j. vo výške 15,62 Eur. Náhradu hotových výdavkov, spočívajúcich v cestovnom vo výške 8,58 Eur za vykonanú cestu V. V. - V. dňa 26.07.2013 odporcovi 1/ nepriznal s odôvodnením, že v predmetný deň bola odporcovi 1/ poskytnutá právna služba spísaním vyjadrenia k návrhu na začatie konania a cestovné za účelom doručenia tohto vyjadrenia súdu nepovažuje za účelne vynaložené. Nakoľko právny zástupca odporcu 1/ je platiteľom dane z pridanej hodnoty, čo zdokladoval fotokópiou osvedčenia o registrácii pre DPH, priznal mu odmenu spolu s náhradou režijných výdavkov zvýšenú o daň z pridanej hodnoty vo výške 59,19 Eur (20 % z 295,94 Eur). Odporcom 2/ a 3/ priznal náhradu trov konania vo výške 373,87 Eur, ktoré špecifikoval v odôvodnení napadnutého uznesenia, a to za 2 úkony právnej služby - prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie - vyjadrenie odporcov k návrhu na začatie konania, so zohľadnením ust. § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., za 2 úkony 280,32 Eur. Nepriznal odporcom 2/, 3/ odmenu za poradu s klientom dňa 22.07.2013, čo je v deň prevzatia právneho zastúpenia, ani poradu s odporcom 1/. Rovnako mu nepriznal hotové výdavky vynaložené v súvislosti s vykonaním tohto úkonu a uplatnenú náhradu za stratu času. Zároveň odporcom 2/, 3/ priznal titulom právneho zastúpenia paušálnu náhradu režijných výdavkov vo výške 7,81 Eur za každý úkon právnej služby v roku 2013, t. j. vo výške 31,24 Eur (7,81 Eur x 2 x 2 klienti). Odmenu spolu s náhradou režijných výdavkov zvýšil o daň z pridanej hodnoty vo výške 62,31 Eur (20 % z 311,56 Eur).

Proti uzneseniu vo výroku, ktorým bola uložená povinnosť navrhovateľom 1/ až 6/ nahradiť odporcovi 1/ trovy právneho zastúpenia, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca 1/, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v časti výroku o výške náhrady trov konania zmenil tak, že odporcovi 1/ prizná náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa vo výške 3.076,58 Eur. S rozhodnutím, podľa ktorého súd prvého stupňa pri stanovení výšky tarifnej odmeny vychádzal v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a nie z § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky, nesúhlasil. Poukazoval na to, že v podanom návrhu v bode 5.2 sa navrhovatelia domáhajú určenia, že špecifikované nehnuteľnosti sú vo vlastníctve Mesta V. V.. V súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je možné vychádzať z hodnoty veci v prípadoch žaloby, napríklad na určenie vlastníctva k veci, preto odporca 1/ zastáva názor, že konajúci súd mal vychádzať pri stanovení výšky tarifnej odmeny z § 10 ods. 2 uvedenej vyhlášky. Dôvodil, že kúpna cena za prevádzané nehnuteľnosti bola dohodnutá v súlade s § 589 Občianskeho zákonníka, bola stanovená dohodou zmluvných strán, bola určitá a zrozumiteľná. Cena za prevádzané nehnuteľnosti zohľadňovala ich celkovú výmeru, obmedzenia súvisiace s prevádzanými nehnuteľnosťami, ako aj ceny nehnuteľností v V. V. v danom období. Nejednalo sa o svojvoľné rozhodnutie odporcu 1/ o výške kúpnej ceny, ale jej výšku schválilo mestské zastupiteľstvo uznesením XX/A./XXXX zo dňa 18.04.2007 (počtom hlasov 7 za, 0 proti a 2 sa zdržali), a to po predchádzajúcom súhlase a odporučení Komisiou pre financie, hospodárstvo a majetok. Poukazoval na to, že podľa informácií z realitných kancelárií sa pohybujú ceny nehnuteľností v V. V. v podobných reláciách aj v súčasnosti. Vzhľadom na to vyslovil názor, že výška kúpnej ceny bola a je primeraná. Zároveň nesúhlasil so skrátením vyúčtovaných hotových výdavkov za použitie motorového vozidla.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľov 1/ až 6/ zaplatiť náhradu trov zastaveného konania odporcovi 1/. V ostatných výrokoch nebolo uznesenie okresného súdu účastníkmi napadnuté, nadobudlo v ostatných častiach právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v zostávajúcich častiach nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Odvolačný súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní odporcom 1/ vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého uznesenia a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odporca 1/ podaným odvolaním uplatňuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., podľa ktorého rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Opodstatnenosť tohto odvolacieho dôvodu videl v tej skutočnosti, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval v danej veci ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pričom mal aplikovať ust. § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky.

Za nesprávne právne posúdenie veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. treba považovať mylnú aplikáciu a výklad právnej normy na zistený skutkový stav, alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Preskúmaním veci odvolací súd nezistil opodstatnenosť uplatneného odvolacieho dôvodu.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní v časti týkajúcej sa náhrady trov konania postupoval podľa príslušných ustanovení O.s.p., ako aj vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia plne vyčerpávajúce dôvody, na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby postupoval v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Riadne, presvedčivo a správne odôvodnil aj nepriznanie hotových výdavkov spočívajúcich v cestovnom za vykonanú cestu V. V. - V. dňa 26.07.2013, nepriznanie ktorej odporca v podanom odvolaní rovnako namietal, avšak ničím svoje odvolanie v tomto smere nezdôvodnil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní úspešným navrhovateľom vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania proti odporcovi 1/, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Keďže navrhovatelia si právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili, táto náhrada im priznaná nebola (§ 142 ods. 1, § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.